

ת"פ 61838/06/13 - מדינת ישראל נגד מילאד היג'א

בית משפט השלום בעכו

08 מרץ 2015

ת"פ 61838-06-13 מדינת ישראל נ' היג'א

בפני כב' השופט וויליאם חאמד

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: מילאד היג'א

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אינאס סמוכה

הנאשם - נוכח

הסנגור - עו"ד אברהם מנצור

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של תגרה במקום ציבורי, לפי סעיף 191 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בכך שביום 5/5/12, במגרש כדורגל בכפר כאוכב, השתתף בתגרה באופן שהחליף מהלומות עם המתלונן, מאגד אבו אלהיגא.

ב"כ המאשימה, בטיעוניה לעונש, טענה לחומרת העבירה והוסיפה כי זו הפכה לרעה חולה ונפוצה, ועתרה להשית על הנאשם מאסר על תנאי, קנס כספי ושל"צ, והתנגדה לביטול הרשעתו של הנאשם משלא התקיימו נימוקים מיוחדים להצדיק זאת, שעה שגם שירות המבחן לא המליץ על כך.

הסנגור עתר לביטול הרשעתו של הנאשם בשל עברו הנקי ובטענה כי המדובר בעבירה שהינה מהקלות שבחוק העונשין, וציין את חלופי הזמן מאז מועד ביצוע העבירה וטען כי העבירה בוצעה על רקע סכסוך אישי בין המתלונן לנאשם. עוד טען הסנגור כי גם המתלונן החליף מהלומות עם הנאשם, וחרף זאת הוא לא הועמד לדין. הסנגור ציין כי הנאשם נשוי ואב לשני קטינים שהוא מפרנס אותם, מצבו הכלכלי קשה וכי הרשעתו עלולה לפגוע בסיכויו לעבוד בעבודות מסוימות בעתיד. לחלופין, ביקש הסנגור להטיל על הנאשם מאסר מותנה ולהימנע מהטלת קנס כספי.

שירות המבחן ציין בתסקירו כי הנאשם הינו בן 33, נשוי ואב לשני קטינים, עובד בחברת בניין, קיבל אחריות על מעשהו והביע חרטה בגינו וטען כי האירוע היה על רקע סכסוך קודם בינו לבין המתלונן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו אדם אחראי, מנהל ככלל אורח חיים נורמטיבי ונעדר מאפייני התנהגות אלימים, מבין את חומרת מעשהו ואינו זקוק להליך שיקומי וכי הסיכון להישנות המעשים בעתיד הוא נמוך. שירות המבחן לא מצא כי הרשעת הנאשם תפגע משמעותית בעיסוקו של הנאשם, והמליץ להשית על הנאשם מאסר מותנה וקנס כספי. בהמשך הוגשה תכנית של"צ.

הכלל מורה כי נאשם שאשמתו הוכחה במשפט יורשע בדין, אלא אם מתקיימים נימוקים מיוחדים ונדירים אשר מצדיקים אחרת. בית המשפט העליון קבע, בהלכת תמר כתב, את המבחנים להכרעה במחלוקת בדבר הימנעות מהרשעת נאשם בדין או ביטול הרשעה שניתנה, חרף הוכחת האשמה. לעניין זה, בית המשפט בוחן האם ביטול ההרשעה יפגע במידה לא מוצדקת במטרת הענישה שעניינה הרתעת הנאשם והרבים, נוכח חומרת העבירה שהוכחה, והאם הרשעת הנאשם בעבירה זו תפגע, באופן לא מידתי וצודק, בסיכויי השיקום של הנאשם המסוים. כך הורה בית המשפט העליון, לעניין זה:

" הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר שני גורמים:

ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם,

ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים

על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה

האחרים..."

(ע"פ 2083/96 תמר כתב נ. מדינת ישראל).

העבירה בה הורשע הנאשם עניינה מעשה אלימות במקום ציבורי. עבירה זו בוצעה במגרש ספורט. עבירה זו, בנסיבות אלה של מיקום וזמן ביצועה, הפכה לתופעה קשה ומדאיגה במחוזותינו, של בריונות במגרשי כדורגל בפרט ובמגרשי ספורט בכלל. עבירות מסוג זה מסכנות את שלומם וביטחונם של עושי העבירה עצמם, היינו, השותפים לתגרה במקום ציבורי, את הציבור הרחב השווה באותם מגרשים ומקומות ציבוריים אחרים, מערערות את ביטחונם האישי של הפרט, ומביאות על הציבור עוגמת נפש כבדה.

אכן, עבירת התגרה במקום ציבורי אינה מסוג העבירות המוצבות ברף גבוה במדרג החומרה של עבירות האלימות. יחד עם זאת, נסיבות ביצוע עבירה זו עלולות להציב עבירה זו ברף גבוה במדרג החומרה והמסוכנות. נסיבות ביצוע העבירה בתיק שבפניי הן מסוג זה, שעה שמדובר בהשתתפות בתגרה במגרש ספורט. כאמור, במקום ציבורי זה נמצא קהל הצופה במשחק, עובדי ציבור העושים לאכופ סדר ציבורי ושמירה של שלום השחקנים והקהל הרחב, נוכח השחקנים עצמם. התפתחות אירוע של תגרה עלולה להוביל, אף שזה החל בשל סכסוך אישי וקודם בין המשתתפים בתגרה, לאירוע תגרה רב משתתפים ולהתפשטות האלימות במקום, עד לאובדן שליטה ולסיכון הציבור באופן ממשי וחמור.

משכך, שוכנעתי כי ביטול הרשעת הנאשם, משהוכחה אשמתו, תפגע עמוקות באינטרס הציבורי שעניינו הרתעת הנאשם והרבים, ותחטיא את הצורך בהבעת סלידתו של בית המשפט ממעשה עבירה זה. מטעם זאת, ובהעדר נימוקים מיוחדים להצדיק ביטול הרשעת הנאשם בדין, מצאתי להותיר את ההרשעה על כנה. העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי הוא הודה בביצוע העבירה בטרם החלה פרשת התביעה אינם, כשלעצמם, נימוקים מיוחדים המצדיקים הימנעות מהרשעתו או ביטול הרשעה.

ב"כ הצדדים מסכימים, לפי טיעוניהם לעונש, להשית על הנאשם, שעה שבית המשפט הותיר את ההרשעה על כנה, מאסר על תנאי, כאשר המאשימה ביקשה להוסיף גם קנס כספי ושל"צ.

בהתחשב בעובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו מיד עם תיקון כתב האישום ובטרם החלה פרשת התביעה, ובהתחשב בעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי לחלוטין וכן במצבו הכלכלי כפי שנטען וכפי שעולה מהראיות שהוגשו, ולאור התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מנהל, ככלל, אורח חיים נורמטיבי, הביע חרטה בגין המעשה והפיק לקח מההלך המשפטי וכי והסיכון להישנות מעשה עבירה נמוך, מצאתי להטיל עליו ענישה הצופה פני עתיד, ללא רכיב ענישה של קנס ושל"צ.

סוף דבר, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. **מאסר על תנאי לתקופה של 1 חודש למשך שנה, שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע עליה.**
- ב. **חתימה על התחייבות כספית בסכום של ₪ 3,000 למשך שנה מהיום, להימנע מביצוע עבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע עליה. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות יאסר ל - 10 ימים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר תשע"ה, 08/03/2015 במעמד הנוכחים.

וויליאם חאמד , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש.

עמוד 3

ניתנה והודעה היום י"ז אדר תשע"ה, 08/03/2015 במעמד הנוכחים.

וויליאם חאמד , שופט